

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/105/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120375294
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6120375294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom: Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpeného splnomocnencom: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, so sídlom Hruštiny 602, Žilina, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, C. D., zastúpenému splnomocnencom: Mgr. Ján Kovarčík, advokát, so sídlom Platanová alej 2437/3, Komárno, o zaplatenie 2.701,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 11. apríla 2022, č.k. 15C/84/2020-284, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok I.), žalobu žalobcu zamietol (výrok II.) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 52 ods. 4, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 488, § 489 a § 494 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. c) body 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 18, 19, 20 a 22, § 3 písm. c) body 4, 5, 9, 10, 11, 12 a 14, § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2 a 3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „ZoE“), § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii, § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej aj ako „ZoZ“), ako aj čl. 15 ods. 1 a 2, a § 209 ods. 1 a 2 CSP, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca je distribútor zemného plynu, a teda je vlastníkom potrubí, cez ktoré sa vedie zemný plyn. Uvedené potrubia predstavujú prepravnú sieť, cez ktorú sa prepravuje plyn, ktorý nakupujú dodávatelia zemného plynu, pričom za zemný plyn, ktorý je v sieti, zodpovedá prevádzkovateľ distribučnej siete. Na zabezpečenie riadneho fungovania siete musí žalobca do siete plyn dodávať, tento predáva dodávateľom, ktorí následne dodávajú plyn na základe zmlúv jednotlivým odberateľom. Pre určenie množstva odobratého plynu sú určujúce údaje z meradla plynu, pričom platí, že ak zanikla platnosť overenia meradla, údaj o množstve odberateľom spotrebovaného plynu, ktorý vykazuje takto poškodené meradlo, nie je možné použiť v obchodnom styku. Množstvo odberateľom spotrebovaného plynu, ktoré vykazuje takéto meradlo, teda nemôže vyfakturovať odberateľovi jeho dodávateľ, pretože dodávatelia platia za distribúciu skutočne odobratého plynu ich odberateľmi v prípade, ak toto bolo zistené meradlom s platným overením. Ak meradlo nemá platné overenie, nejedná sa o plyn, ktorý patrí konkrétnemu dodávateľovi. Aktívna legitímácia žalobcu (prevádzkovateľa distribučnej siete) by bola potom daná v zmysle § 82 ods. 2 zákona o energetike, kde je žalobca uvedený ako jeden zo subjektov oprávnených uplatňovať si náhradu škody v prípade neoprávneného odberu. Súd mal za to, že

v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský vzťah, nakoľko právny vzťah medzi sporovými stranami spadá pod režim spotrebiteľských vzťahov. Hoci vzťah medzi odberateľom plynu a distribútorom plynu nevzniká zmluvou, nemožno prehliadať úzku súvislosť so zmluvou o odbere zemného plynu, ktorá má spotrebiteľský charakter (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 29. novembra 2018 sp. zn. 5 Obdo 32/2018). Ak žalovaný na základe spotrebiteľskej zmluvy odoberal plyn na odbernom mieste od svojho zmluvného dodávateľa a ak počas trvania tohto zmluvného vzťahu zabezpečenie meradla malo byť porušené (viď v predchádzajúcej časti ale aj nižšie v texte odôvodnenia), v dôsledku čoho by nastala objektívna zodpovednosť odberateľa za prípadnú škodu, nemožno bez ďalšieho vyvodiť, že žalovaný ako konečný odberateľ automaticky stratil postavenie spotrebiteľa v dôsledku organizačnej štruktúry subjektov plynárenského priemyslu, oprávnených inkasovať platby za takto odobratý zemný plyn. Súd poukázal na to, že ustanovenia o procesnej ochrane spotrebiteľa je potrebné aplikovať ex offio použitím extenzívneho výkladu, teda nie len pri zmluvných vzťahoch. V prípade tzv. neoprávneného odberu je preto potrebné skúmať, či tento mimozmluvný zodpovednostný vzťah súvisí s prvotnou spotrebiteľskou zmluvou (o dodávke zemného plynu), ak ide o totožného odberateľa na rovnakom odbernom mieste. Súd uviedol, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Citované ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a § 82 ods. 2 ZoE upravujú osobitný prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu a sú špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 420 OZ, upravujúcim všeobecnú zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d), v spojení s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE, sú: ad 1./ porušenie právnej povinnosti, ad 2./ existencia škody a ad 3./ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti odberateľa, keď rozhodujúce v zmysle tohto ustanovenia je to, že odberateľ odoberá zemný plyn meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorým protiprávnym konaním odberateľa skutočne vznikla škoda buď dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete, alebo prevádzkovateľovi zásobníka. V danom prípade nároku na náhradu škody preto nie je potrebné zisťovať zavinenie, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, ako správne argumentuje žalobca, avšak musia byť preukázané všetky ostatné zložky zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, t. j. 1./ protiprávny úkon spočívajúci v odoberaní plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, 2./ vznik skutočnej škody na strane jednej z oprávnených osôb (dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete a prevádzkovateľ distribučnej siete, alebo prevádzkovateľ zásobníka) a 3./ existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom a vznikom tejto škody. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 114/2020, ktorý konštatuje v bode 44., že „Všeobecné súdy však tieto ustanovenia vykladajú širšie, a to tak, že je jedno, či o porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, t. j. zabezpečovacej značky, odberateľ vedel alebo nevedel, t. j. jeho zodpovednosť konštruujú ako zodpovednosť objektívnu. Vychádzajú pritom najmä z gramatického znenia § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, ktoré práve v tomto prípade o žiadnom neoprávnenom konaní odberateľa nehovorí. Tento výklad substancujú aj potrebou chrániť distribučnú sieť a praktickými možnosťami, ktoré pri plnení tejto úlohy vo verejnom záujme PDS (prevádzkovateľ distribučnej siete) má k dispozícii. Vo všeobecnosti tak súdy zohľadňujú aj to, že ďalším dôvodom na zavedenie objektívnej zodpovednosti môže byť fakt, že z neoprávneného odberu má prospech samotný odberateľ, a to bez ohľadu na skutočnosť, či neoprávnenú manipuláciu zaviniel alebo či o nej vôbec vedel. S týmto názorom sa súdna prax široko stotožňuje“, v bode 53. ďalej uvádza, že „Aby vôbec došlo k vzniku objektívnej zodpovednosti, treba naplniť tri základné predpoklady: musí dôjsť k existencii neoprávneného odberu plynu, musí vzniknúť škoda na strane PDS a musí byť preukázaná príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom a vznikom škody. Preukazovanie týchto skutočností zaťažuje PDS, pričom zároveň musí mať odberateľ možnosť tieto skutočnosti vyvracať (najmä preukazovať, že k neoprávnenému odberu nedošlo), resp. preukazovať alebo podieľať sa na zisťovaní toho, k akej skutočnej škode došlo. Podľa názoru ústavného súdu nemožno len mechanicky aplikovať zákon, a preto treba zistenie neoprávneného odberu podrobiť povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti strán a záver o tom, že došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii podložiť presvedčivými dôkazmi“. Z uvedených rozhodnutí NS SR ako aj nálezu ÚS SR v podstate vyplýva, že odberateľ plynu tu zodpovedá za objektívny protiprávny stav vzniknutý na určenom meradle na jeho odbernom mieste bez ohľadu na to, či tento stav sám zaviniel alebo vyvolal, pričom podľa názoru tunajšieho súdu je potrebné v tomto kontexte skúmať jednotlivé predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v danej veci. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že v predmetnej právnej veci žalobca nepreukázal základný predpoklad objektívnej zodpovednosti

žalovaného za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, a to skutočnosť, že žalovaný odoberal v rozhodnom období zemný plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Znalecký posudok č. 409/PL-2019 zo dňa 10.06.2019, znalca Ing. Petra Lešku, ako dôkazný prostriedok na preukázanie neoprávneného odberu zemného plynu žalovaným neobstojí. Žalovaný či už v písomných podaniach, alebo aj v rámci prednesu na pojednávaní opakovane poukázal na to, že nepovažuje za dostatočne preukázané, že došlo skutočne k porušeniu meracieho zariadenia, resp. tiež, že nebolo preukázané, že by došlo k porušeniu meracieho zariadenia v období od jeho inštalácie po jeho demontáž, mal pochybnosť o znaleckom posudku, poukazoval na sugestívnosť znalcovi položených otázok, a tento považoval za nedostatočný na preukázanie porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. S poukazom na obsah znaleckého posudku nie je možné podľa názoru súdu jednoznačne nad všetky pochybnosti ustáliť porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a záver znalca o odstránení pôvodnej plomby a jej nahradení. Znalecký posudok všeobecne (t. j. aj súkromný znalecký posudok) musí spĺňať náležitosti § 17 ZoZ, musí teda obsahovať aj znaleckú doložku (ods. 5 cit. ust.), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku a obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorom je znalec oprávnený podávať znalecké posudky a poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku. V prípade znaleckých posudkov (aj súkromného podľa § 209 ods. 2 CSP) súd nemôže hodnotiť odborné závery týchto posudkov z hľadiska ich správnosti, ale hodnotí len presvedčivosť posudku pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pravidlá hodnotenia dôkazov spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky. Súd hodnotí znalecký posudok komplexne, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadovážovania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť použitých metód a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Súd nemôže nekriticky preberať závery znaleckého posudku, nevšímať si vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôverovať záverom znalca, pretože by to bolo popretím zásady voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť tento dôkaz podľa jeho vnútorného presvedčenia a privilegovalo znalecký posudok, prenášalo zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, čo je z ústavného hľadiska neakceptovateľné. V danom prípade zadávateľ posudku - žalobca, požiadal ním vybraného znalca o spracovanie znaleckej úlohy vymedzenej žalobcom nasledovne: „pre účely potvrdenia neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike.“ Zadávateľ posudku - strana sporu (žalobca), už samotné zadanie úlohy pre znalca nenaformuloval neutrálne, ale naformuloval úlohu pre znalca sugestívne podľa toho, aký bol ňou želaný výsledok znaleckého skúmania, čo namietal v priebehu konania i žalovaný. Uvedené vyplýva zo žiadosti o posudok zo dňa 10.03.2019, ako aj z titulnej strany samotného znaleckého posudku (viď bližšie ods. 12 odôvodnenia tohto rozsudku). V posudku potom znalec stručne uviedol svoj záver, že „na základe zistených skutočností môže s pravdepodobnosťou bližiacou sa k istote predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou.“ V rámci opisu svojho postupu, ktorým dospel k uvedenému záveru znalec uviedol len toľko, že mu bol zadávateľom posudku v nepoškodenom obale predložený konkrétny plynomer, z ktorého znalec demontoval olovenú plombu krytu číselníka, pričom zistil, že sa na plombe nachádza označenie „10-M43“. Uviedol tiež, že plombu pri demontáži predelil. Na základe uvedeného súd má za to, že takýto opis postupu znalca je nedostatočný, aby bolo možné urobiť záver o preskúmateľnosti jeho znaleckého posudku a prihliadať na jeho záver ako na nepochybný. Bolo povinnosťou znalca pri výkone svojej odbornej činnosti priebeh svojho znaleckého skúmania náležite zdokumentovať, zachytiť a podrobne popísať. Opis postupu znalca v znaleckom posudku je nedostatočný, znalecký posudok znalca je aj pokiaľ ide o priebeh demontáže plomby nepreskúmateľný. Znalec v posudku uvádza, že sporné otláčky porovnal s kontrolnými odtlačkami plombovacích klieští, ktoré prevzal od zástupcu žalobcu a na ktorých je označenie „07-M41“ a tiež, že „optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelusťami plombovacích klieští zistil obsahovú, tvarovú a rozmerovú nezhodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Na základe optického skúmania môže potvrdiť, že sporné otláčky čelustí plombovacích klieští a kontrolné otláčky neboli vytvorené čelusťami toho istého nástroja.“ Z vyššie uvedeného popisu však nie je možné zistiť koľko kontrolných odtlačkov plombovacích klieští mal znalec k dispozícii, či mal k dispozícii všetky, ktoré boli vyrobené pre príslušný kalendárny rok (uvedené mal tvrdiť a preukazovať žalobca) a či ich porovnal so všetkými, taktiež nie je zřejmý pôvod kontrolných odtlačkov, čo tiež prispieva k nepreskúmateľnosti znaleckého posudku. Znalec mohol všetky tieto okolnosti zaznamenať na obrazovo - zvukový záznam, čím by bol jeho postup dodatočne preskúmateľný.

Znalec v podstate v posudku neuviedol žiadne použité odborné metódy a postupy pre vyvodenie svojich záverov, uviedol iba svoje subjektívne a zrakové vnemy („optickým skúmaním zistil“), ktoré však neporovnal so žiadnymi konštantami, v podstate vychádzal iba zo svojej opakovanej skúsenosti, ktorej správnosť však žiadnym spôsobom neosvedčil. Tu súd poukazuje i na záver znaleckého posudku, v ktorom znalec uviedol, že na základe zistených skutočností môže s pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Ani záver posudku však nedáva jednoznačnú odpoveď, či pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené. Vzhľadom na uvedené žalobca na základe predloženého znaleckého posudku jednoznačne nepreukázal, v ktorom časovom okamihu došlo k tvrdenému porušeniu zabezpečenia proti manipulácii, a či vôbec došlo k jeho poškodeniu tak, ako to tvrdí. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru súdu nie je možné takýto znalecký posudok považovať za hodnoverný a jeho závery za jednoznačné. Opis priebehu znaleckého skúmania v danom prípade neumožňuje preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť znalcových postupov a záverov. Vyžaduje sa, aby spôsob, akým znalec k svojmu záveru v posudku prišiel, bol preskúmateľný priamo zo znaleckého posudku, teda aby znalec riadne zdokumentoval porušenie zabezpečovacích zariadení - plomb, najmä ak zadávateľom znaleckého posudku nebol súd, ale jedna zo strán sporu (ktorej je výsledok znaleckého dokazovania na prospech) a zároveň druhá strana nemala možnosť zúčastniť sa pri znaleckom dokazovaní, a tiež v prípade, keď ako účel znaleckého posudku je uvedené „potvrdenie“ neoprávneného odberu, ktoré sugestívne ladenie otázky môže vzbudzovať pochybnosti o objektívnosti znaleckého posudku. Pre nepreskúmateľnosť postupu znalca z vyššie uvedených dôvodov, nie je možné znalecký posudok považovať za hodnoverný pre jednoznačné prijatie záveru, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Žalovaný spochybnil tvrdenie žalobcu ohľadom existencie porušenia meracieho zariadenia v tom smere, že nie je preukázané, že by vôbec k porušeniu meracieho zariadenia v období od jeho inštalácie po jeho demontáž došlo. Vykonaným dokazovaním má súd za to, že zo znaleckého posudku nevyplýva (a nebolo to preukázané ani iným dôkazom), aký odtlačok bol na plombe plynomera v čase jeho montáže na odberné miesto, o tomto nebola vyhotovená, resp. predložená žiadna fotografia, nie je tak nepochybne preukázané, aká plomba sa v čase montáže skutočne nachádzala na telese plynomera a teda nie je ani možné bez ďalšieho nepochybne vylúčiť, že sa v čase montáže nachádzala na telese plynomera plomba práve so sporným odtlačkom. Znalecký posudok síce preukazuje nezhodu medzi dvoma odtlačkami, avšak nebolo preukázané, aký odtlačok bol na telese plynomera v čase jeho osadenia a zároveň nebolo preukázané, že kontrolný odtlačok bol urobený práve tými plombovacími kliešťami, ktorými bol urobený odtlačok nachádzajúci sa na telese plynomera v čase jeho osadenia, nie je možné vyvodiť zo znaleckého posudku pre konanie použiteľný záver a teda nie je možné zo záveru znaleckého posudku vychádzať ako z dôkazu o porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Pokiaľ žalobca tvrdil, že došlo k porušeniu zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii, bol povinný nepochybne preukázať, aký bol stav zabezpečenia v čase montáže plynomera na odberné miesto. Iba v takom prípade by bolo možné urobiť záver o tom, či došlo alebo nedošlo k porušeniu zabezpečenia oproti pôvodnému stavu. Ak však nie je zrejmý pôvodný stav, takýto záver urobiť nemožno. Zákon používa ustanovenie „bolo porušené“, čo vyjadruje zámer zákonodarcu považovať za škodovú udalosť len taký prípad, keď došlo k porušeniu zabezpečenia, ktoré pred montážou na odberné miesto bolo neporušené. Vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v konaní nebolo žalobcom jednoznačne preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii a k neoprávnenému odberu zemného plynu. V predmetnej veci teda nebol preukázaný už prvý základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa cit. ust. § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, a to tvrdený protiprávny úkon. Znalecký posudok predložený žalobcom je nejasný a nepreskúmateľný. Žalobca preto neuniesol dôkazné bremeno a presvedčivo nepreukázal, že na odbernom mieste žalovaného v uvádzanom období dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, t. j. nepreukázal existenciu protiprávneho úkonu - neoprávneného odberu zemného plynu, preto ani nemohol byť preukázaný vznik škody na strane žalobcu, keďže škoda na jeho strane vzniká iba v prípade neoprávneného odberu, ďalej nemôže byť splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom zemného plynu a škodou, vzhľadom k tomu nie je potrebné skúmať výšku škody, či výšku nákladov spojených s jej zisťovaním. Aj ÚS SR vo svojom vyššie citovanom náleze akcentuje, že zistenie neoprávneného odberu treba podrobiť povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti strán a záver o tom, že došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii podložiť presvedčivými dôkazmi. Na základe vykonaného dokazovania, s poukazom na vyššie uvedené právne východiská súd uzatvára, že žalobu bolo potrebné ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť (výrok II.), pretože žalobca v spore

nepreukázal jeden zo základných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (ktoré predpoklady musia byť splnené kumulatívne), a to existenciu protiprávneho úkonu. Návrh žalovaného, ktorým navrhoval prerušenie tohto konania, súd vyhodnotil ako nedôvodný, súd nevzhliadol dôvody pre prerušenie tohto konania a návrh žalovaného zamietol (výrok I.), nakoľko ani prípadné prerušenie konania by dôvody, pre ktoré mal súd za to, že žalobu je potrebné zamietnuť, nijak neovplyvnilo. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Neboli pritom tvrdené a súd sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nemal priznať. Zároveň súd poukazuje na dôvodovú správu k ustanoveniu § 257 CSP, podľa ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať reštriktívne a jeho uplatnenie je možné iba výnimočne, ktoré výnimočné dôvody neboli zistené. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie proti výrokom II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať mu proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že súd prvej inštancie vo veľkej časti prebral argumentáciu uvedenú v rozhodnutí ÚS SR sp. zn. III.ÚS 114/2020, a túto riadne neodôvodnil. Súd tvrdil, že znalecký posudok priložený k žalobe nepreukazuje porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, a teda žalobca údajne v konaní nepreukázal, že žalovaný v rozhodnom období odoberal zemný plyn s meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Súd spochybnil závery uvedené v znaleckom posudku, keď mal za to, že otázky boli znalcovi podané sugestívne. Súd uviedol, že žalobca požiadal ním vybratého znalca, čím chcel súd navodiť neobjektívnosť znalca. Ďalej súd spochybnil postup znalca pri skúmaní a dehonestoval optické skúmanie, keď uviedol, že znalec neuviedol v posudku žiadne odborné metódy a postupy a uviedol tak len svoje subjektívne a zrkové vnemy. Pre nepreskúmateľnosť postupov znalca súd nepovažoval znalecký posudok za hodnoverný pre jednoznačné prijatie záveru, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené – odstránené a nahradené inou plombou. Odvolateľ poprel, že by otázky, ktoré boli znalcovi položené, mali sugestívny charakter. Znalec v nespočetnom množstve znaleckých posudkov vyvrátil podozrenie žalobcu na porušenie zabezpečenia, aj keď otázky zneli rovnako. Poukázal na skutočnosť, že na území Slovenskej republiky pôsobia dvaja znalci z odboru Kriminalistika, odvetvie Mechanoskopia. Znalec porovnával sporný odtlačok „10-M43“ s kontrolnými odtlačkami s označením „07-M41“, kontrolné odtlačky boli znalcovi odovzdané v rovnakom počte, ako boli v konkrétnom roku vyrobené razidlá. Odvolateľ zdôraznil, že na pojednávaní predložil súdu potvrdenie zo dňa 04.10.2021, že meradlo bolo overené dňa 21.08.2007 s použitím overovacej značky M41 a rokom výroby 07. Pri kontrole OM bola na meradle zistená falošná plomba s označením „10-M41“. Je teda aj bez záverov zo znaleckého posudku nesporné a jasné, že plomba, ktorá bola osadená autorizovaným strediskom, bola po montáži na odberné miesto odstránená a nahradená inou falošnou plombou. Žalovaný (alebo ním určená iná osoba) pri pozmeňovaní zabezpečenia použil nesprávne označenia a netrafil sa tak ani do roku overenia a znakov. Ak by aj súd neakceptoval postupy znalca, aj tak je v konaní preukázané a nesporné, že sporná plomba sa nezhoduje s pôvodnou plombou (osadenou autorizovaným strediskom) nie len tvarovou a rozmerovou nezhodou, ale hlavne obsahovou nezhodou. Súd v rozhodnutí absolútne neodôvodnil, prečo opomína tak dôležitý dôkaz, ktorý nepochybne preukazuje manipuláciu so zabezpečením. Tvrdenia súdu prvej inštancie, ktoré znehodnocujú optické skúmanie ako metódu zisťovania porušenia zabezpečenia pri neoprávnenej manipulácii, sú bezvýznamné, pretože na vyslovenie takýchto záverov nie je súd erudovaný. Ak by mal súd pochybnosti o postupoch znalca, mal vysloviť takýto záver a žalobca by tak navrhol výsluch znalca, aby tieto nedostatky odstránil. Znalec vykonal znalecké dokazovanie optickým skúmaním na stereomikroskope Nikon VT-II. a fotografie zhotovil digitálnym fotoaparátom a pomocou digitálnej mikroskopickkej kamery pri konštantnom 23-násobnom zväčšení. V znaleckom posudku je uvedené, že znalec demontoval olovenú plombu, pričom znalec demontuje plombu tak, aby nepoškodil označenia, ktoré sa nachádzajú na plombe. Preto akákoľvek námietka, že plombu poškodil znalec, je neprípustná. Žalobca poukázal, že na pojednávaní dňa 11.04.2022 predložil súdu aktuálne rozhodnutia Ústavného

súdu SR, ktoré jednoznačne a presne uvádzajú, že doterajšia prax Najvyššieho súdu SR je ustálená a súdy sú povinné sa touto ustálenou praxou riadiť. Nález Ústavného súdu SR z 9. marca 2021 sp. zn. III.ÚS 114/2020 žalobca považoval za rozumne neodôvodnený exces v rozhodovacej praxi súdov. Namietol tiež, že súd na pojednávaní neuviedol ani predbežné právne posúdenie, aj keď cieľom § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny, zákonný a riadne odôvodnený. Bol toho názoru, že v prejednávanej veci objektívna zodpovednosť narazila na svoje limity, a to aj za predpokladu, že by došlo k poškodeniu zabezpečenia plynomeru v danom prípade, pretože je tu predpoklad, že dané poškodenie spôsobila tretia osoba mimo sféry vplyvu žalovaného. Tieto skutočnosti sú podporené i výpoveďou žalovaného, prebiehajúcim trestným konaním ČVS:ORP-331/2-Vys-DS-2021 a ČVS:ORP-830/DS-DS-2021 na základe skutočnosti, že do obydlika protiprávne vnikla cudzia osoba dňa 04.03.2019 a bez prítomnosti odberateľa alebo člena jeho domácnosti manipulovala s meracím zariadením.

5. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý zotrval na dôvodoch svojho odvolania. Poprel tvrdenia žalovaného uvedené v jeho vyjadrení. Tvrdenia žalovaného ho nezabávajú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. K objektívnej zodpovednosti žalobca uviedol, že žalovaný sa jej môže zbaviť len vtedy, keď nesporne preukáže, ktorý konkrétny subjekt porušil zabezpečenie, pričom nestačí len žalovaným tvrdiť predpoklad, svoje tvrdenie musí preukázať. Poukázal na v konaní už predložené uznesenie OR PZ v Dunajskej Stredě, odboru Kriminálnej polície ČVS:ORP-604/2-Vys-DS-2020, kde žalovaný podal trestné oznámenie na žalobcu, pričom žalovaný v tejto veci uvádzal, že žalobca neoprávnene vymáha od žalovaného pohľadávku z titulu neoprávneného odberu. Záver tohto vyšetrovania bol taký, že OČTK túto vec odmietol z dôvodu, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Bol toho názoru, že žalovaným uvedené tvrdenia vo vyjadrení sú len ďalšou účelovou snahou žalovaného alibisticky preniesť zodpovednosť na iný subjekt. Žalobca mal za to, že v konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal splnenie všetkých podmienok pre uplatnenie náhrady škody.

6. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca vo svojich vyjadreniach zdôrazňuje objektívnu zodpovednosť žalovaného za stav zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby). Uvádza, že pracovník žalobcu E. F. vykonal dňa 04.03.2019 „námatkovú kontrolu“ zariadenia. Dňa 04.03.2019 sa žalovaný, ani jeho manželka nenachádzali doma, nikto z obyvateľov pracovníka žalobcu E. F. nepustil do dvora rodinného domu a zároveň do dvora rodinného domu žalovaného nebolo možné vojsť bez prekonania prekážky, nakoľko všetko bolo zamknuté. Z uvedeného vyplýva, že sám pracovník žalobcu bez toho, aby umožnil prítomnosť a kontrolu žalovaného nad jeho konaním na dvore rodinného domu žalovaného „kontroloval“ zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a to v rozpore s platnou úpravou pre vstup na cudziu nehnuteľnosť. Žalobca zrejme zámerne neuviedol, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda vyhodnotil obsah podania žalovaného z 30.09.2021 ako trestné oznámenie pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a následne dňa 05.01.2022 bolo začaté trestné stíhanie za trestný čin – prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému skutku došlo dňa 04.03.2019 v C. D. (ČVS:ORP-830/DS-DS-2021), ktoré konanie naďalej prebieha. Z vyjadrenia žalobcu je takisto zrejmé, že nerešpektuje nerovné postavenie žalobcu voči žalovanému v právnom vzťahu v súvislosti s ním realizovanou distribúciou zemného plynu v úzkej (neoddeliteľnej) súvislosti so zmluvou o odbere zemného plynu, ktorá má spotrebiteľský charakter a v dôsledku toho má aj v tomto vzťahu žalovaný voči žalobcovi postavenie spotrebiteľa. Podľa jeho názoru žalobca v konaní nepreukázal základný predpoklad objektívnej zodpovednosti žalovaného, t. j. nepreukázal, že by skutočne došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ani v akom období sa tak malo podľa neho stať. Žalobcom predložený znalecký posudok súd správne vyhodnotil, posudok bol vypracovaný výlučne znalcom zvoleným žalobcom, na základe zadania žalobcu ako objednávateľa posudku a z podkladov, ktoré opäť boli vo výlučnej dispozičnej sfére zadávateľa posudku, pričom sám znalec v predmetnom znaleckom posudku výslovne uviedol, že za predložené sporné a kontrolné odtlačky nesie v plnej miere zodpovednosť žalobca.

7. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý poprel tvrdenia žalovaného uvedené vo vyjadrení. Tvrdenia žalovaného ho nezbavujú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Uviedol, že dňa 04.03.2019 zamestnanca žalobcu na pozemok vpustil niekto z obyvateľov nehnuteľnosti, pričom žalobca nemá povinnosť identifikovať osobu, ktorá mu vstup sprístupnila. Žalovaný počas neoprávneného odberu neodoberal zemný plyn, ktorý mal zmluvne dohodnutý s dodávateľom zemného plynu, ale zemný plyn z dispozičnej sféry žalobcu, ktorý odoberal žalovaný neoprávnene. Žalobca nie je dodávateľom zemného plynu, ani nedodáva zemný plyn žalovanému za účelom jeho spotreby, ale do siete dodáva zemný plyn za účelom plnenia osobitných zákonných povinností. Uviedol, že vzťah medzi ním a žalovaným nie je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca nie je dodávateľ zemného plynu, ale prevádzkovateľ distribučnej siete. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2022 sp. zn. 7 Cdo 283/2020.

8. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na to, že žalobca vo svojom podaní používa aj prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli z jeho strany uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, pri ktorých nie sú splnené podmienky pre ich použitie upravené v ust. § 366 CSP, a preto žiadal, aby súd na ne neprihliadol. Tvrdenie žalobcu, že dňa 04.03.2019 zamestnanca žalobcu na pozemok vpustil niekto z obyvateľov nehnuteľnosti, nie je pravdivé. Žalovaný trvá na svojich skorších vyjadreniach a na tom, že ide o spor s ochranou slabšej strany, pričom pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23. júna 2022 sp. zn. 5 Cdo 61/2021.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15C/84/2020 je zaplatenie 2.701,30 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody za neoprávnený odber zemného plynu. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok I.), žalobu žalobcu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III.

12. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

13. Postup súdu, ktorým sa znemožní strane sporu realizácia procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, je relevantný vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

14. Naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu videl odvolateľ v tom, že napadnutý rozsudok nebol riadne odôvodnený, a tiež v tom, že súd nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP.

15. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami.

16. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu zaoberal všetkou podstatnou a relevantnou argumentáciou strán, a to tak skutkovou a právnou a pokiaľ na ňu neprihliadol, vysvetlil prečo. Nebolo zistené, že by postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práv odvolateľa na spravodlivý proces.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 4.10.2021 súd poučil strany podľa § 181 ods. 2 CSP, čo vyplýva tak z obsahu zápisnice z pojednávania, ako aj zvukového záznamu z pojednávania. Teda námietka odvolateľa je i v tejto časti neopodstatnená.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 195 až 210 CSP.

19. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

20. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

21. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia, a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil (s výhradou nepriznania úrokov z omeškania z priznanej sumy nemajetkovej ujmy), s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku.

22. Súd prvej inštancie správne poukázal na závery obsiahnuté v náleze Ústavného súdu SR z 9. marca 2021 sp. zn. III.ÚS/114/2020, z ktorých pri rozhodovacej činnosti vychádza i Najvyšší súd SR. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23. júna 2022 sp. zn. 5Cdo/61/2021, v ktorom najvyšší súd uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 114/2020 zo dňa 09.03.2021 (v bode 49) poukázal na potrebu zohľadnenia skutočnosti, že odberatelia plynu v domácnostiach majú zároveň postavenie spotrebiteľov, ktorému by mal zodpovedať aj ich vzťah k PDS (prevádzkovateľom distribučnej siete, pozn. dovolacieho súdu), ktorý je od základného vzťahu k dodávateľovi plynu odvodzovaný. Ústavný súd vysvetlil, že „Rozštiepenie dodávky plynu a distribúcie plynu bolo v zmysle prvého odôvodnenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES (ďalej len „smernica“) vedené zámerom ponúknuť všetkým „odberateľom“ (pojem spotrebiteľ v smernici v tomto kontexte nezodpovedá slovenskej právnej úprave; kde to kontext vyžaduje, pri citácii smernice bude ústavný súd používať adekvátny pojem v úvodzovkách) v Európskej únii, či ide

o občanov alebo podniky, skutočný výber, konkurenčné ceny a vyššie štandardy služieb. Snahou bolo otvorenie trhu, ktorý umožňuje všetkým odberateľom slobodný výber svojich dodávateľov a všetkým dodávateľom slobodu zásobovať svojich odberateľov (tretie odôvodnenie smernice). Účinné oddelenie sietí od dodávateľských činností (tzv. unbundling) preto bolo vyvolané potrebou zabezpečiť splnenie týchto cieľov; nie zhoršiť postavenie spotrebiteľov (tentoraz vo význame spotrebiteľov ako slabšej strany). Vyplýva to aj z výslovne formulovaného odôvodnenia č. 48 smernice, v zmysle ktorého záujmy „odberateľov“ by mali byť stredobodom tejto smernice a kvalita služieb by mala byť ústrednou zodpovednosťou plynárenských podnikov. Musia sa posilniť a zaručiť existujúce práva „odberateľov“, pričom by mali byť transparentnejšie. Ochrana „odberateľa“ by mala zabezpečiť, aby všetci „odberatelia“ v širšom meradle Spoločenstva mali úžitok z konkurenčného trhu. Členské štáty alebo, ak tak ustanoví členský štát, regulačné orgány by mali presadzovať práva „odberateľov“. V bode 50 tohto nálezu ústavný súd uviedol, že pred unbundlingom dodávku a distribúciu plynu odberateľom zabezpečoval jeden a ten istý subjekt a vo vzťahu k spotrebiteľom išlo o spotrebiteľskú zmluvu, po unbundlingu sa distribúcia plynu odčlenila. Spotrebiteľia uzatvárajú s dodávateľmi plynu najčastejšie zmluvu o združenej dodávke plynu, z čoho je podstatné vyabstrahovať, že plnením cieľov smernice nemajú byť oslabené existujúce práva odberateľov. Ústavný súd akcentuje: „Pokiaľ je odberateľom spotrebiteľ podľa Občianskeho zákonníka, pričom jeho existujúce práva majú byť posilnené a zaručené, znamená to, že je nevyhnutné aj derivovaný vzťah medzi spotrebiteľom a PDS posudzovať optikou spotrebiteľského práva; do právneho vzťahu sa spotrebiteľ a PDS dostávajú len pre účely plnenia spotrebiteľskej zmluvy. Postavenie spotrebiteľa potom nemôže byť vo vzťahu k PDS vykladané v rozpore so spotrebiteľským právom. Inak by tento základný cieľ smernice vo vzťahu k spotrebiteľovi voči PDS nebol naplnený.“

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Obdo/51/2017 v obchodnoprávnom spore posudzoval právnu otázku predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu a otázku povahy zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. S odkazom na uznesenia najvyššieho súdu z 27.10.2009 sp. zn. 1Cdo/107/2008, z 28.10.2009 sp. zn. 4Cdo/30/2009 a z 12.03.2015 sp. zn. 3Cdo/99/2012 dospel k záveru, že odberateľ plynu je podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike zodpovedný za neoprávnený odber plynu, meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, bez ohľadu na zavinenie odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 zákona o energetike povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu vrátane ušlého zisku. Za protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu zákon (§ 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike) považuje neoprávnený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V takom prípade je v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Pritom je irelevantné, či bolo meradlo funkčné alebo nefunkčné, prípadne či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu, čo je spolu so zavineným konaním odberateľa plynu podstatné pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona o energetike.

24. V právnej vete rozhodnutia publikovaného pod č. R 45/2019 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. 5Obdo/32/2018) najvyšší súd (posudzujúc spor z neoprávneného odberu plynu medzi dvomi právnickými osobami) konštatoval, že: „Pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom.“ Najvyšší súd v dôvodoch uviedol, že: „Škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, t. j. spočívajúca v odstránení protizákonného stavu (oprava poškodenej plomby a súvisiace náklady), hodnota neoprávnene odobratého množstva zemného plynu, ako aj v nákladoch, ktoré žalobca musí v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť, a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Pre prípad, kedy skutočnú škodu nie je možné určiť inými relevantnými prostriedkami, zákon splnomocnil príslušné ministerstvo, aby všeobecne záväzným predpisom určilo náhradný spôsob výpočtu výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, a to vydalo vyhlášku Ministerstva hospodárstva SR č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu

škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnené odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. Podľa § 19 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je možné určené meradlá používať na daný účel len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Na určenie množstva odobratého plynu tak nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka). Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon o energetike v § 59 ods. 3 predpokladá, t. j. podkladom na základe ktorého by bolo možno presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (výšku skutočnej škody), nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu.“

25. V konaní sp. zn. 3Obdo/49/2019 najvyšší súd opäť posudzoval neoprávnený odber plynu fyzickou osobou-podnikateľom. V prijatom uznesení sa stotožnil s vyššie uvedenými judikatórnymi závermi týkajúcimi sa zodpovednosti za škodu aj určenia výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

26. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III.ÚS/114/2020 uviedol, že aj pri náhrade škody vyvolanej neoprávneným odberom plynu platí, že sa náhrádza v prvom rade skutočná škoda a škoda určená prepočtom podľa osobitného predpisu (vyhlášky č. 449/2012 Z. z.) sa použije len v prípade, ak nemožno vyčíslí vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov (§ 82 ods. 3 zákona o energetike), čo musí všeobecný súd náležite preskúmať a odôvodniť. Ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnené odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Ak možno skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu, nie je na mieste aplikovať § 82 ods. 3 a 4 zákona o energetike o náhradnom spôsobe určenia výšky škody (či už podľa vyhlášky alebo podľa typového diagramu dodávky), ktorých aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčíslí skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Ústavný súd zdôraznil, že: „Z logiky veci potom vyplýva, že aj náhradný spôsob určenia výšky škody sa má čo najviac blížiť k náhrade len skutočne vzniknutej škody. Preto aj v prípadoch určovania výšky škody podľa vyhlášky treba preukázať rozhodujúce okolnosti, z ktorých bude vyplývať predpokladaná škoda. Podľa uznesenia ústavného súdu z 14. februára 2018 sp. zn. IV.ÚS/137/2018 „uplatnenie občianskoprávneho inštitútu náhrady škody je založené na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu“. Ak by sa náhrádzala fiktívna škoda vypočítaná podľa vzorca bez ohľadu na skutkové okolnosti, došlo by k vychýleniu zo spravodlivej rovnováhy medzi legitímnym záujmom PDS na náhrade skutočnej škody a ochrane distribučnej siete a zásahom do majetkových práv neoprávneného odberateľa, ktorý by sa tak stal už zásahom neprimeraným. Pri posudzovaní tejto spravodlivej rovnováhy je nutné vychádzať z toho, že občianskoprávny inštitút náhrady škody plní funkciu kompenzačnú a preventívnu, a výška škody nemôže byť akousi nadkompenzáciou poškodeného, či dokonca sankciou neoprávneného odberateľa za neoprávnený odber (podobne nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. augusta 2015 sp. zn. I.ÚS/668/15 a z 1. apríla 2014 sp. zn. Pl.ÚS/29/13). V rámci občianskoprávnej zodpovednosti je nutné hradiť skutočnú škodu, teda ujmu na majetku poškodeného, a túto preto treba zisťovať. Na základe fiktívneho výpočtu dochádza k zisteniu teoretického maximálneho množstva odobratého plynu, teda vychádza sa z maximálnych možných hodnôt odberu a jeho nepretržitého trvania, čo pre odberateľa nie je vôbec priaznivé. vypočítaná výška škody nemá byť neúmerná skutočnosti. K jej stanoveniu by mali všeobecné súdy pristupovať na základe spravodlivého uváženia a vždy prihliadať na okolnosti prípadu. K určeniu čo najobjektívnejšej skutočnej škody môžu slúžiť napríklad údaje o histórii predchádzajúcej spotreby na danom mieste, znalecké posudky, poznatky z prípadného trestného konania alebo informácie o spotrebičoch na odbernom mieste. Zároveň od vypočítanej výšky škody je nutné odpočítať prípadné

platby (napr. vo forme záloh), ktoré uhradil odberateľ v období neoprávneného odberu.Bez doplňujúceho zisťovania skutočne spôsobenej škody by bol odberateľ neprimerane zaťažovaný, čo by bolo v rozpore s jeho právom na ochranu majetku.“ Vyčíslenie výšky škody podľa vyhlášky vyžaduje podľa ústavného súdu „najskôr preukázanie toho, že škoda vôbec vznikla. Z § 82 ods. 2 zákona o energetike vyplýva, že odberateľovi vznikne povinnosť uhradiť PDS skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Právna teória a súdna prax za skutočnú škodu (damnum emergens) považuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného v dobe, keď došlo k škodnej udalosti.Ani princíp objektívnej zodpovednosti neznamená, že podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu nie je existencia samotnej škody, ale iba to, že na rozdiel od zodpovednosti subjektívnej podmienkou vzniku zodpovednosti nie je zavinenie škodcu či už vo forme úmyslu, alebo neobstaranosti. Ústavný súd zastáva názor, že citované ustanovenia zákona nezbavujú PDS povinnosti preukázať, že mu vznikla skutočná škoda. Samotný vznik škody nie je možné zamieňať so spôsobom určenia jej výšky, keď odsek 3 citovaného ustanovenia je možné aplikovať iba v prípade nemožnosti vyčíslit skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Predtým, ako k takémuto výpočtu dôjde, je však nevyhnutné mať vznik skutočnej škody preukázaný.Ústavný súd podotýka, že len samotný neoprávnený zásah do zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii ešte nemusí automaticky znamenať, že meradlo je nefunkčné a jeho meranie je bez ďalšieho irelevantné..... PDS musí v konaní preukázať nielen to, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale aj to, že v príčinnej súvislosti s tým došlo k škode. Znamená to teda, že PDS musí v konaní tvrdiť a preukazovať, že došlo k nesprávnemu zaznamenávaniu odberu plynu a že takýmto spôsobom meraný (alebo nameraný) odber plynu bol vykonaný odberateľom, čím vznikla PDS škoda. Okrem zásahu do značky montážnika by tak bolo patričné zisťovať, či meradlo skutočne vykazuje odchýlku oproti norme, či je pozmenené, doplnené prostriedkami na ovplyvňovanie meradla alebo inak obidené. Bez týchto doplňujúcich zisťovaní všeobecný súd nemôže dospieť automaticky k záveru, že nie je možné ustáliť výšku škody na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, ktorými by mohlo byť aj meranie vykázané určeným meradlom.len samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii ešte neznamená aj nemožnosť vyčíslenia skutočne vzniknutej škody, pričom aj určovanie výšky škody podľa vyhlášky postupom podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike pre zachovanie proporcionality zásahu do práva odberateľa vyžaduje zohľadnenie skutočností, na základe ktorých sa zobjektívni fiktívne vypočítaná výška škody (najmä historickým odberom na odbernom mieste a informáciami o spotrebičoch na odbernom mieste), k čomu môžu všeobecné súdy zohľadniť práve svoje moderačné právo, a ďalej sa odberateľ môže brániť aj prípadným preukazovaním spoluzavinenia zo strany PDS (najmä zanedbaním jeho prevenčných povinností aj podľa všeobecnej úpravy § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka, ktoré mu účinne umožňujú plniť jeho oprávnenie vyplývajúce z § 82 ods. 5 zákona o energetike).....“

27. V danom prípade zadávateľ posudku - žalobca, požiadal ním vybraného znalca o spracovanie znaleckej úlohy vymedzenej žalobcom ako - pre potvrdenie neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike. Tu treba uviesť, že zadávateľ posudku – strana sporu, už samotné zadanie úlohy pre znalca nenaformulovala neutrálne, ale naformuloval úlohu pre znalca sugestívne podľa toho, aký bol ňou želaný výsledok znaleckého skúmania. Uvedené vyplýva zo žiadosti o posudok zo dňa 10.3.2019, ako aj z titulnej strany samotného znaleckého posudku. V posudku potom znalec stručne uviedol svoj záver, že „na základe zistených skutočností môže s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou.“ V rámci opisu svojho postupu, ktorým dospel k uvedenému záveru znalec uviedol len toľko, že mu bol zadávateľom posudku v nepoškodenom obale predložený konkrétny plynomer, z ktorého znalec demontoval olovenú plombu číselníka, pričom zistil, že sa na plombe nachádza označenie „10-M43“. Uviedol tiež, že plombu pri demontáži predelil. Na základe uvedeného potom odvolací súd uzatvára, že takýto opis postupu znalca je nedostatočný, aby bolo možné urobiť záver o preskúmateľnosti jeho znaleckého posudku a prihliadať na jeho záver ako na nepochybný.

28. Pretože, pri vyberaní plomby môže s veľkou pravdepodobnosťou dôjsť k poškodeniu jej zaistovacích prvkov, bolo povinnosťou znalca pri výkone svojej odbornej činnosti priebeh svojho znaleckého skúmania náležite zdokumentovať, zachytiť a podrobne popísať. Opis postupu znalca v znaleckom posudku je nedostatočný, znalecký posudok znalca je pokiaľ ide o priebeh demontáže plomby nepreskúmateľný, a preto jeho záver o tom, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo s veľkou pravdepodobnosťou porušené pred demontážou plomby znalcom, nie je nepochybný. Znalec tiež uviedol, že sporné otlaky porovnal s kontrolnými odtlačkami plombovacích klieští, ktoré prevzal od

zástupcu spoločnosti SPP- Distribúcia, a.s., na ktorých je označenie „07-M41" a tú skutočnosť, že „optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelustami plombovacích klieští zistil obsahovú, tvarovú a rozmerovú nezgodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Na základe optického skúmania môže jednoznačne potvrdiť, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja." Z vyššie uvedeného popisu však nie je možné zistiť koľko kontrolných odtlačkov plombovacích klieští mal znalec k dispozícii, či mal k dispozícii všetky, ktoré boli vyrobené pre príslušný kalendárny rok (uvedené mal tvrdiť a preukazovať žalobca), a či ich porovnal so všetkými, nie je zrejmý pôvod kontrolných odtlačkov a odvolací súd sa stotožňuje i s ďalšími námietkami žalovaného (súdu prvej inštancie) ohľadom znaleckého posudku a jeho preskúmateľnosti.

29. Znalec pritom všetky tieto okolnosti mohol zaznamenať na obrazovo - zvukový záznam, čím by bol jeho postup dodatočne preskúmateľný. Znalec v podstate v tomto prípade v posudku neuviedol žiadne použité odborné metódy a postupy pre vyvodenie svojich záverov, uviedol iba svoje subjektívne a zrakové vnemy („optickým skúmaním zistil..), ktoré však neporovnal so žiadnymi konštantami, v podstate vychádzal iba zo svojej opakovanej skúsenosti, ktorej správnosť však žiadnym spôsobom neosvedčil. Odvolací súd poukazuje i na záver znaleckého posudku, v ktorom znalec uviedol, že na základe zistených skutočností môže s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Ani záver posudku nedáva jednoznačnú odpoveď či pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené. Vzhľadom na uvedené žalobca na základe predloženého znaleckého posudku jednoznačne nepreukázal, v ktorom časovom okamihu došlo k tvrdenému porušeniu zabezpečenia proti manipulácii, a či vôbec došlo k jeho poškodeniu tak, ako to tvrdí a vzhľadom na to, že je reálne možné, že k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii došlo v dôsledku výrobnnej, prípadne montážnej vady pri osádzaní plomby do plynomeru, prípadne k poškodeniu mohlo dôjsť aj v posudku bližšie nepopísanou manipuláciou znalca.

30. Pretože všetky vyššie uvedené relevantné skutočnosti znalec vo svojom posudku nezrejmil, nevenoval sa im, svoj záver oprel iba o svoje subjektívne tvrdenie, nie je možné takéto znalecký posudok považovať za hodnoverný a jeho závery za jednoznačné. Opis priebehu znaleckého skúmania v danom prípade neumožňuje preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť znalcových postupov a záverov. V takomto prípade nie je možné nepochybne vylúčiť, že k poškodeniu zaistovacieho prvku plomby nedošlo až v priebehu samotného znaleckého skúmania. Vyžaduje sa, aby spôsob, akým znalec k svojmu záveru prišiel, bol preskúmateľný priamo zo znaleckého posudku, teda aby znalec riadne zdokumentoval porušenie zabezpečovacích zariadení - plomb, najmä ak zadávateľom posudku bola jedna zo strán sporu, pričom druhá strana nemala možnosť zúčastniť sa pri znaleckom skúmaní. Pre nepreskúmateľnosť postupu znalca z vyššie uvedených dôvodov, nie je možné znalecký posudok považovať za hodnoverný pre jednoznačné prijatie záveru, že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou neoprávnenou manipuláciou tretej osoby a nie znalcom pri jeho znaleckom skúmaní.

31. Správnym bol preto záver súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo žalobcom jednoznačne preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii a k neoprávnenému odberu zemného plynu. V predmetnej veci teda nebol preukázaný už prvý základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, a to tvrdený protiprávny úkon.

32. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ako aj vo výroku III., keď súd právne v spore úspešnému žalovanému proti žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

35. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).